

ПРО ВРАХУВАННЯ ПРОПОЗИЦІЙ АГРОФОРУМУ

ВІДПОВІДЬ

ЛИСТ Державної фіскальної служби України
від 17.05.18 р. № 17093/6/99-99-15-01-01-15

ГО «Всеукраїнський
бухгалтерський клуб»

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 17.04.18 р. № 15438/1/1-18 (вх. ДФС № 910/3 від 18.04.18 р.) Державна фіскальна служба України розглянула лист громадської організації «Всеукраїнський бухгалтерський клуб» від 10.04.18 р. № 1035/0022 ВБК та повідомляє таке.

1. До розділу I Меморандуму за результатами проведення 6-го Форуму бухгалтерів сільськогосподарської галузі України (далі – Меморандум)

Щодо запровадження податку на виведений капітал

Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал» ДФС погоджено із зауваженнями.

ВІД РЕДАКЦІЇ. На 6-му Форумі бухгалтерів сільськогосподарської галузі обговорювалося, у тому числі, питання запровадження в Україні податку на виведений капітал. Учасники заходу дійшли згоди, що заміна податку на прибуток на податок на виведений капітал має позитивно позначитися на економічному розвитку підприємств України, у тому числі сільськогосподарських товаровиробників.

Тому одним із питань Меморандуму було звернення до Кабміну з пропозицією підтримати рішення Президента про введення податку на виведений капітал. Як бачимо, ДФС погодила законопроект «Про внесення змін до Податкового кодексу щодо податку на виведений капітал», але із зауваженнями.

*Вітаємо із ювілеєм
ТРИКІШУ Наталію Миколаївну,
бухгалтера ФГ Кавецького!*

Бажаємо, щоб від сьогодні й надалі у Вашому житті траплялися лише такі події, які робитимуть світ навколо більш барвистим, душу наповнюватимуть щастям, а на обличчі залишатимуть посмішку!

**Ваш вірний помічник
«БАЛАНС-АГРО»**

Щодо проекту Закону України «Про внесення зміни до Податкового кодексу України щодо деяких питань оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України олійних культур» (реєстр. № 7403-2 від 29.12.17 р.)

За результатами розгляду ДФС проект Закону України «Про внесення зміни до Податкового кодексу України щодо деяких питань оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України олійних культур» (реєстр. № 7403-2 від 29.12.17 р.) не підтримано, про що поінформовано Мінфін.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Також одним із питань Меморандуму була пропозиція про скасування норми щодо звільнення від обкладення ПДВ операцій із вивезення в митному режимі експорту таких олійних культур, як соя, ріпак і свиріпа. Адже заміна нульової ставки ПДВ на звільнення від оподаткування цих операцій позбавляє експортерів права на отримання бюджетного відшкодування ПДВ. Про інші невісні наслідки такого способу оподаткування ми писали в «БАЛАНС-АГРО», 2017, № 48, с. 12.

Але, як бачимо, ДФС не підтримує відповідний законопроект, про що й повідомила в коментованому листі.

2. До розділу II Меморандуму

Щодо надання роз'яснення заповнення податкової декларації з ПДВ та додатків до неї для отримання відшкодування ПДВ у частині застосування черговості врахування залишків від'ємного значення попередніх звітних (податкових) періодів при погашенні податкових зобов'язань поточного звітного (податкового) періоду повідомляємо, що рекомендації із зазначеного питання надані листом ДФС від 22.07.16 р. № 24830/7/99-99-15-03-02-17 (додається)❶.

ВІД РЕДАКЦІЇ

❶ Не публікується.

ВІД РЕДАКЦІЇ. При декларуванні залишків від'ємного значення попередніх звітних періодів до бюджетного відшкодування слід ураховувати, що податкові зобов'язання погашаються в хронологічному порядку виникнення від'ємного значення, починаючи з більш давнього. Водночас розшифровувати суми від'ємного значення, заявлені до бюджетного відшкодування в таблиці 2 додатка 3 до декларації з ПДВ, слід також у хронологічному порядку, але починаючи з більш свіжого.

Щодо виконання ДФС норм Податкового кодексу України (далі – Кодекс) у частині рекомендацій, викладених у листі Мінфіну від 21.07.17 р. № 11310-09-10/19633 стосовно можливості отримання бюджетного відшкодування ПДВ платниками, у яких оплата товару (послуг) та його отримання припадають на різні звітні (податкові) періоди

ДФС виконує рекомендації, надані Мінфіном у листі від 21.07.17 р. № 11310-09-10/19633, в частині врахування сум податку на додану вартість при розрахунку суми бюджетного відшкодування, які сплачені за товари (послуги) в одному звітному (податковому) періоді, а отримані в іншому звітному (податковому) періоді.

Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або відшкодуванню з Державного бюджету України (бюджетному відшкодуванню), та строки проведення розрахунків визначені у статті 200 Кодексу.

Сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту такого звітного (податкового) періоду (пункт 200.1 статті 200 Кодексу).

Згідно з пунктом 200.4 статті 200 Кодексу бюджетному відшкодуванню підлягає, зокрема, частина від'ємного значення, яка дорівнює сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів/послуг у попередніх та звітному податковому періодах постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України в частині, що не перевищує суму, обчислену відповідно до пункту 200¹.3 статті 200¹ Кодексу.

Пунктом 198.2 статті 198 Кодексу визначено, що датою віднесення сум податку до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше, а саме дата списання коштів з банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг або дата отримання платником податку товарів/послуг.

Таким чином, в основу розрахунку суми бюджетного відшкодування покладено єдиний принцип: проведення грошових розрахунків з поставальниками у зв'язку з придбанням товарів/послуг, а якщо поставальник – нерезидент, то з бюджетом (у частині податку на додану вартість).

Отже, суми податку на додану вартість, які сплачені у одному звітному (податковому) періоді, а отримані в іншому звітному (податковому) періоді поставальниками товарів/послуг, приймають участь у розрахунку суми бюджетного відшкодування ПДВ.

Разом з цим повідомляємо, що відповідно до пункту 198.3 статті 198 Кодексу податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 Кодексу, протягом такого звітного періоду, зокрема, у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів та наданням послуг. Отже, платник податку, у якого попередня оплата за товари залишається не підтвердженою фактом отримання таких товарів, втрачає право на податковий кредит, оскільки перерахування попередньої оплати за товари без факту отримання таких товарів не відповідає визначенню придбання.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Для отримання права на бюджетне відшкодування платник ПДВ повинен виконати умови, передбачені п. 200.1, пп. «б» п. 200.4 ПК, а саме:

- різниця між сумою податкових зобов'язань і податкового кредиту звітного періоду повинна мати від'ємне значення;
- суми ПДВ, що формують від'ємне значення, повинні бути фактично сплачені поставальникам або до бюджету (у звітному або попередніх податкових періодах);
- сума від'ємного значення, заявлена до бюджетного відшкодування, не повинна перевищувати ліміт реєстрації на дату подання декларації.

Як бачимо, ПК не висуває особливих умов для декларування до бюджетного відшкодування передоплат, що, власне, і впливає з листа Мінфіну від 21.07.17 р. № 11310-09-10/19633. Водночас, на думку ДФС, платник ПДВ, у якого передоплата за товари не підтверджена фактом їх отримання, втрачає право на податковий кредит, а значить, і на бюджетне відшкодування, оскільки перерахування передоплати за товари без факту їх отримання не відповідає визначенню придбання.

Щодо непоширення вимоги про обов'язковість застосування міжнародних стандартів для складання фінансової звітності окремими категоріями підприємств, у тому числі такими, які здійснюють діяльність з видобування корисних копалин державного значення, зокрема які з власних свердловин добувають воду для використання в господарській діяльності та для власних потреб

Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» у редакції Закону України від 05.10.17 р. № 2164-VIII (далі – Закон) визначено, що підприємство самостійно, зокрема, визначає доцільність застосування міжнародних стандартів (крім випадків, коли обов'язковість застосування міжнародних стандартів визначена законодавством) (абзац сьомий частини п'ятої статті 8 Закону).

Разом з тим підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, підприємства, які здійснюють діяльність з видобутку корисних копалин загальнодержавного значення, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами (частина друга статті 12¹ Закону).

ВІД РЕДАКЦІЇ. Абстрактна відповідь ДФС, на жаль, так і не пролила світло на окреслену проблему. І за відсутності будь-яких роз'яснень щодо порядку застосування норми п. 2 ст. 12¹ Закону, в тому числі з боку Мінфіну, ви можете ознайомитись із думкою редакції з цього приводу у «БАЛАНС-АГРО», 2018, № 12, с. 12.

Щодо розробки проекту Закону України про внесення змін до пункту 170.1 статті 170 Кодексу щодо сплати податку на доходи фізичних осіб з доходів від надання в оренду платниками податку – фізичними особами земельних ділянок, у тому числі сільськогосподарського призначення, земельних часток (паїв) (далі – земельні ділянки) до бюджету територіальних громад за місцем розташування таких земельних ділянок для забезпечення соціальної справедливості та наповнення бюджетів за місцем виникнення об'єкта оподаткування

Особливості оподаткування доходів від надання нерухомості (у тому числі земельних ділянок) в оренду (суборенду) визначені пунктом 170.1 статті 170 Кодексу, відповідно до підпунктів 170.1.1 та 170.1.2 якого податковим агентом платника податку – орендодавця щодо його доходу від надання в оренду земельних ділянок є орендар.

Водночас, згідно з підпунктом 170.1.5 пункту 170.1 статті 170 Кодексу, якщо орендар є фізичною особою, яка не є суб'єктом господарювання, особою, відповідальною за нарахування та сплату (перерахування) податку до бюджету, є платник податку – орендодавець.

Підпунктом 168.4.1 пункту 168.4 статті 168 Кодексу встановлено, що податок, утриманий з доходів резидентів та нерезидентів, зараховується до бюджету згідно з Бюджетним кодексом України (далі – Бюджетний кодекс).

Відповідно до частини другої статті 64 Бюджетного кодексу податок на доходи фізичних осіб, який сплачується (перераховується) податковим агентом – юридичною особою, зараховується до відповідного бюджету за її місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах податку, нарахованого на доходи, що виплачуються фізичній особі.

При цьому згідно з підпунктом 168.4.5 пункту 168.4 статті 168 Кодексу та частиною другою статті 64 Бюджетного кодексу фізична особа, відповідальна згідно з вимогами розділу IV Кодексу за нарахування та утримання податку, сплачує (перераховує) його до відповідного бюджету за податковою адресою такої фізичної особи.

Отже, внесення змін до пункту 170.1 статті 170 Кодексу потребує також внесення змін до вказаних положень Кодексу та Бюджетного кодексу та може призвести до ускладнення адміністрування податку, забезпечення органами доходів і зборів контролю за правильністю та своєчасністю сплати

податку до бюджету, а також зростання витрат бюджету на адміністрування цього податку.

Крім того, впровадження таких ініціатив містить ризики значного збільшення витрат податкових агентів – орендарів земельних ділянок, а саме: робочого часу, в тому числі на отримання інформації щодо реквізитів рахунків, на які необхідно перераховувати податок за місцезнаходженням орендованих земельних ділянок, що можуть розташовуватись в різних районах області або областях, якщо податковий агент є великим сільськогосподарським товаровиробником, матеріальних витрат на технічне та програмне забезпечення таких процедур, збільшення кількості обслуговуючого персоналу – бухгалтерів та оплати їх праці тощо. Також збільшаться обсяги витрат на оплату банківських послуг з перерахування податку до різних бюджетів за місцезнаходженням земельних ділянок.

Таке збільшення навантаження на податкових агентів може сприяти виникненню відмови юридичних осіб – орендарів від виконання функцій податкового агента або виконання цих функцій за певну плату з бюджету.

Водночас запропоновані зміни ставлять у нерівні умови юридичних осіб – орендарів земельних ділянок порівняно з іншими юридичними особами, які також виконують обов'язки податкових агентів та виплачують аналогічні доходи фізичним особам: від надання в оренду об'єктів нерухомості інших, ніж земельні ділянки.

Запропонований порядок сплати податку на доходи фізичних осіб може негативно вплинути на платників податків – фізичних осіб, які відповідно до вимог Кодексу нараховуватимуть та сплачуватимуть (перераховуватимуть) податок за результатами річного декларування у разі отримання крім доходів від надання в оренду земельної ділянки також інших доходів, наприклад надання в оренду житлового будинку (податок має сплачуватись за податковою адресою платника) з присадибною земельною ділянкою (податок сплачуватиметься за місцезнаходженням земельної ділянки), і якщо податкова адреса територіально не збігатиметься з місцезнаходженням такої земельної ділянки.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Як бачимо, пропозиція щодо сплати ПДФО з доходів у вигляді орендної плати за місцем розташування земельних ділянок не підтримується ДФС, а отже і Мініфіном. Причому обґрунтовується це збіль-

шенням навантаження на податкових агентів щодо адміністрування ПДФО. Водночас інтереси місцевих громад узагалі не беруться до уваги. Утім, як і те, що пропозиція надійшла саме від тих податкових агентів, про яких опікується ДФС, а також те, що крім адміністрування ПДФО орендарі здійснюють адміністрування земельного банку, що вимагає чіткого розмежування земель за їх територіальною приналежністю. Ну що ж, доведеться нам і надалі наполягати на необхідності таких змін та наводити відповідні аргументи на їх користь, у тому числі й від місцевих громад.

3. До розділу V Меморандуму

Щодо виконання принципу мовчазної згоди при реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – Реєстр)

Порядком зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 року № 117, передбачено, що у разі неприйняття комісіями контролюючих органів у визначений строк рішення про реєстрацію або відмови в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі, податкові накладні/розрахунки коригування реєструються у Реєстрі автоматично за принципом мовчазної згоди.

Щодо якісного технічного функціонування програмних комплексів з метою безперервної та своєчасної реєстрації платниками податків податкової накладної/розрахунку коригування

Відповідно до вимог постанов Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року № 1246 «Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних» та від 21 лютого 2018 року № 117 «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних» для функціонування Реєстру та системи моніторингу критеріїв оцінки ризиків розроблено програмне забезпечення, яке працює безперебійно в штатному режимі.

Водночас з метою забезпечення своєчасної реєстрації платниками податку на додану вартість

податкових накладних/розрахунків коригування в Реєстрі та ефективного функціонування системи моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків, ДФС щоквартально направляє Мінфіну зауваження та пропозиції щодо удосконалення роботи системи моніторингу.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Нормами п. 23, 24 Порядку, затвердженого постановою Мінфіну від 21.02.18 р. № 117 (далі – Порядок № 117), установлені граничні строки, протягом яких комісія ДФС повинна прийняти рішення щодо реєстрації податкових накладних (далі – ПН) і розрахунків коригування (далі – РК) у Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН). Якщо ж комісія не винесе ніякого рішення в ці строки, тоді ПН і РК повинні реєструватися в ЄРПН автоматично із дня, що настає за днем закінчення строку, відведеного комісії ДФС для прийняття рішення (п. 23 і 24 Порядку № 117).

Щодо забезпечення повноти внесення до Тимчасового реєстру заяв про повернення сум бюджетного відшкодування, за якими заявлені до відшкодування суми ПДВ, які набули статусу узгоджених після 01.02.17 р.

Згідно з пунктом 56 підрозділу 2 розділу ХХ «Перехідні положення» Кодексу до 1 лютого 2017 року центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, формує у хронологічному порядку надходження заяв про повернення суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість у Тимчасовий реєстр заяв про повернення суми бюджетного відшкодування (далі – Тимчасовий реєстр), поданих до 1 лютого 2016 року, за якими станом на 1 січня 2017 року суми податку на додану вартість не відшкодовані з бюджету.

На виконання вимог пункту 56 підрозділу 2 розділу ХХ «Перехідні положення» Кодексу 31 січня 2017 року ДФС сформовано та опубліковано на офіційному веб-порталі ДФС Тимчасовий реєстр.

Проте більшість сум бюджетного відшкодування, які станом на 1 січня 2017 року не відшкодовані з бюджету, до 1 січня 2017 року перебували та/

або продовжують перебувати на судовому оскарженні і, відповідно, можуть бути включені до Тимчасового реєстру лише після завершення такого оскарження і набрання судовим рішенням, прийнятим на користь платника податку, законної сили.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України ДФС розглянула проект Закону «Про внесення змін до підрозділу 2 розділу ХХ «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо Тимчасового реєстру заяв про повернення суми бюджетного відшкодування» (реєстраційний № 7518 від 19.01.18 р.) (далі – проект Закону), який врегулює порядок виконання зобов'язань Державного бюджету України щодо відшкодування сум податку на додану вартість за заявами, поданими до 1 лютого 2016 року, за якими станом на 1 січня 2017 року суми податку на додану вартість не відшкодовані, та хронологію відшкодування узгоджених сум податку на додану вартість, зазначених у Тимчасовому реєстрі.

За результатами розгляду зазначеного проекту Закону ДФС надіслала Мінфіну експертний висновок, згідно з яким його було погоджено.

Кабінетом Міністрів України схвалено зміни до Кодексу, які врегулюють порядок відшкодування сум податку на додану вартість за заявами, поданими до 1 лютого 2016 року, та по яким суми ПДВ станом на 1 січня 2017 року не були відшкодовані.

На сьогодні проект Закону знаходиться на розгляді у Верховній Раді України.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Згідно з п. 56 підрозд. 2 розд. ХХ ПК суми від'ємного значення, задекларовані до бюджетного відшкодування до 01.02.16 р. і не відшкодовані станом на 01.01.17 р., слід уносити в хронологічному порядку надходження заяв на бюджетне відшкодування до Тимчасового реєстру. Однак проблема полягала в тому, що на 01.01.17 р. багато із цих сум знаходилися (і на сьогодні продовжують знаходитися) у стадії судового оскарження і тому не були включені до Тимчасового реєстру.

Для виправлення ситуації та врегулювання порядку бюджетного відшкодування таких сум у Верховній Раді зареєстровано законопроект № 7518.

Щодо виконання вимог пункту 42^{1.2} статті 42¹ Кодексу

З метою забезпечення виконання вимог пункту 42^{1.2} статті 42¹ Кодексу здійснюється розширення функціональності та удосконалення ІТС «Електронний кабінет».

Щодо роз'яснення про поширення норми пункту 271.1 статті 271 Кодексу стосовно застосування нормативної грошової оцінки (далі – Оцінка) площі ріллі по області у разі, якщо не проведено Оцінку земельної ділянки, для нарахування єдиного податку (далі – Податок) платниками четвертої групи

Базою оподаткування Податком є: для сільськогосподарських земель – Оцінка одного гектара сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного станом на 1 січня базового податкового (звітно податкового (звітного) року згідно з порядком, встановленим Кодексом;

- для земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ) Оцінка ріллі в Автономній Республіці Крим або в області, з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового податкового (звітного) року згідно з порядком, встановленим Кодексом (пункт 292^{1.2} статті 292¹ Кодексу).

Загальний підхід щодо оподаткування земельних ділянок, розташованих за межами населених пунктів, Оцінку яких не проведено, визначено статтею 277 Кодексу, а саме для вказаних земельних ділянок встановлено граничні межі ставок з урахуванням Оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

Таким чином, керуючись статтею 277 Кодексу, для обчислення податкових зобов'язань з Податку для земельних ділянок, Оцінку яких не проведено, застосовується середній показник по області Оцінки 1 гектара сільськогосподарських угідь.

Управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок здійснює Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин (далі – Держгеокадастр, підпункт 14.1.125 пункту 14.1 статті 4 Кодексу).

Середні показники Оцінки одного гектара угідь в регіонах України (у розрізі областей) за період 1995–2018 роки та порядок застосування Мето-

дики Оцінки оприлюднені на офіційному сайті Держгеокадастру (land.gov.ua/icat/otsinka-zemel), а також на офіційному порталі ДФС у розділі Довідники (sfs.gov.ua/dovidniki--reestri--perelik/dovidniki-/325490.html).

4. До розділу VI Меморандуму щодо роз'яснення про вибір показників Оцінки земель сільськогосподарського призначення (середні по області, району чи сільраді), які необхідно застосовувати для розрахунку земельного податку та єдиного податку четвертої групи

Оскільки статтю 277 Кодексу визначено загальний підхід щодо оподаткування земельних ділянок, розташованих за межами населених пунктів, Оцінку яких не проведено, а саме із застосуванням Оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, тому для обчислення податкових зобов'язань із земельного податку та єдиного податку четвертої групи застосовуються середні показники Оцінки одного гектара угідь в регіонах України (у розрізі областей), що оприлюднені на офіційному сайті Держгеокадастру (land.gov.ua/icat/otsinka-zemel), а також на офіційному порталі ДФС у розділі Довідники (sfs.gov.ua/dovidniki--reestri--perelik/dovidniki-/325490.html).

ВІД РЕДАКЦІЇ. Нарешті ми дочекалися відповіді від ДФС, де викладено **позицію щодо застосування нормативної грошової оцінки** (далі – НГО) **при розрахунку єдиного податку** (далі – ЄП) **для платників четвертої групи.**

Із цієї проблемою у 2018 році зіткнулися майже всі сільгосппідприємства країни. Адже немає точної норми закону чи роз'яснення про те, **яку НГО брати для розрахунку ЄП, якщо таку оцінку не проведено** та орган Держгеокадастру відмовляє у наданні витягу про НГО ділянки. Думки податківців із різних регіонів розбігалися: одні вважали, що треба брати НГО по області, інші – по району чи сільраді, але єдиної точки зору не було. Тому ми підготували Меморандум про надання роз'яснень із цього проблемного питання.

Як бачимо, позиція податкової аналогічна позиції редакції журналу «БАЛАНС-АГРО» (див. «БАЛАНС-АГРО», 2018, № 4, с. 30). Для розрахунку ЄП керуємося ст. 277 Податкового кодексу, якою визначено загальний підхід до оподаткування земельних ділянок, що розташовані за межами населених пунктів та НГО яких **не проведено**. Згідно із цією нормою в такій ситуації для обчислення ЄП **за одиницю виміру потрібно брати НГО одиниці площі ріллі по області України.** Ці показники наведено в додатку 1 до Порядку НГО земель сільгосппризначення, затвердженого наказом Мінагрополітики від 23.05.17 р. № 262 (далі – Порядок № 262).

Також увагу звернено на те, що показники з Порядку № 262 є офіційними та надаються тільки стосовно всієї області, тому інші показники НГО (наприклад, середні по області, району чи сільраді) є неправильними. Тож для тих областей, де НГО суттєво збільшилась, це невтішна новина, але є й такі регіони, де вона зменшилась.

Таким чином, ДФС підтвердила, що при визначенні податкових зобов'язань **із земельного та єдиного податків у разі непровадження НГО** конкретної земельної ділянки мають **застосовуватися середні показники НГО одиниці площі ріллі по області України**, наведені в додатку 1 до Порядку № 262.

Крім того, немає сенсу витратити час на отримання офіційного листа від територіального відділу Держгеокадастру за місцем розташування земельної ділянки з даними про НГО 1 га ріллі по області, адже НГО збігається з показниками з Порядку № 262, тому саме їх можна брати за основу.

Ідентичним за змістом є ще один лист ДФС, який надійшов у відповідь на запит ГО «Всеукраїнський бухгалтерський клуб». Отже, впевнено можна сказати, що думка фіскалів однозначна: якщо НГО не проведено, для розрахунку ЄП треба застосовувати показники НГО одиниці площі ріллі по області з додатка 1 до Порядку № 262.

Перший заступник голови
С. БІЛАН ■

Ред. Виділено за текстом редакцією.